

[Freddy Madsen.]

aftalepartier, eller hvad de nu hedder, naturligtvis havde en hel del ord om forskellige punkter, men at der så at sige ikke faldt ét eneste ord om det, der er det brændende og afgørende problem i dagens Danmark, nemlig spørgsmålet om arbejdsløsheden. Der er ingen, som har gjort et forsøg på — og det har man heller ikke nogen mulighed for — at anvise veje til, hvordan vi i hvert fald bekæmper denne arbejdsløshed. Det er således, at der har stået en hel del debat om det alternativ, vi har fremsat igennem vore ændringsforslag, og de eneste samlede forslag, som virkelig tager fat på dette mest afgørende og mest brændende problem, er de ændringsforslag, som vi har stillet. Så kan man have nogle nedsættende bemærkninger om enkeltheder eller om hele forslag, det er dog kendsgerningen i det.

Der bliver talt om, at der ikke er realiteter i de ændringsforslag, som vi har stillet. Hvis det drejer sig om mulighederne for at få dem gennemført i dette ting, er vi enige i, at der sikkert ikke er megen realitet i dem. Men hvis man ser på mulighederne for at udforme tingene på den måde, som vi har foreslået, så er der i høj grad realiteter i det, og jeg må også sige, at det er meget små kritiske bemærkninger, som faktisk har været om disse ting.

Vi bestrider ikke, at der kan være tekniske vanskeligheder på nogle af områderne, men vi har sagt ved tidligere lejligheder, at skal et parti som vores opstille et samlet forslag om, hvordan det kunne være i stedet for, ja, så er det klart, at vi vil komme i konflikt med visse terminer. Vi vil også få tekniske vanskeligheder på det ene og på det andet område, men det er nu engang betingelsen for at opstille et samlet alternativ.

Med hensyn til, hvor midlerne skal komme fra, så har vi jo dokumenteret det igennem vores ændringsforslag. Med de 5 mia. kr. ville det være muligt, og det er mærkværdigt at se, at VS her sammen med finansministeren er med til at afvise dette forslag om at inddrage skatteunddragelserne.

Så bliver der talt om, at det er overbudspolitik. Ja men det er jo netop med henblik på det — og det er der måske andre der også skulle bemærke sig — at vi har lagt vægt på at fremstille det sådan, at det lå

inden for rammen af det, som regeringen foreslår. Det er der ingen der har kunnet bestride, og også dér er realiteterne i det. Derigennem afvises jo direkte påstanden om, at der skulle være tale om overbud.

Så til nogle af de detaljer, der har været nævnt. Spørgsmålet om Vadehavsdigerne. Det er muligt, at der er en lille, meget lille, geografisk misforståelse i vores bemærkninger, men der er jo ingen, der er i tvivl om, hvad det drejer sig om, og jeg skal gerne understrege, at det kun er det, der skal bygges på dansk jord, vi foreslår midlerne til. Jeg formoder, at det så har samme virkning, som hvis det stod i bemærkningerne, og at fremskridtspartiet herefter vil være rede til at stemme for vort ændringsforslag. De har jo gjort så meget for at forklare dernede i Sønderjylland, at det absolut var en opgave, som de ønskede løst. Nu kan vi jo se, hvilke realiteter der er i det.

Med hensyn til Vietnambørnene er vi gået ind for at yde de 19 mill. kr. Det er kendt, hvad vort standpunkt er i denne sag. Vi mener ikke, at disse børn skulle have været her til landet, og vi er bestemt modstandere af den måde, som regeringen har optrådt på i denne sag, hvor de har tilladt en række personer at forhindre, at der kunne udøves et fornuftigt uddannelsesmæssigt arbejde med disse børn og gives dem muligheder for at vende tilbage til deres land. Men vi vil ikke gøre denne sag til et økonomisk spørgsmål. Når vi har børnene her i landet, må vi naturligvis også være med til at betale for dem.

Med hensyn til EFG-uddannelsen, som fru Grethe Philip nævner i denne forbindelse, vil jeg sige, at det kan godt ske, at fru Grethe Philip synes, det er forkert at tale om fattige skillinger, når det drejer sig om 1.400 kr. om måneden til disse lærlinge. Det er det nu altså ikke efter vores opfattelse. Vi finder ikke, at 1.400 kr., hvis der er tale om, at man skal leve af det, er noget stort beløb. Det, man skal tage i betragtning i denne forbindelse, idet jeg i øvrigt er enig i hr. Søgaards bemærkninger, er, at der er tale om to efter min opfattelse ligestillede uddannelser her. Dels har vi mesterlæren, hvor lærlingene arbejder for mesteren og det naturligt også er ham, der må betale, dels har staten gjort erhvervslivet den tjeneste at skabe en ny uddannelsesretning for lærlin-